

Transportafgifter:

- Vægtafgift (grøn ejeravgift)
- Registreringsavgift
- Ansvarsforsikring
- Vejbenyttelsesavgift

Miljøafgifter:

- CO₂ afgift
- SO₂ afgift
- Afgift af engangsservice mv.
- Afgift af emballage
- Afgift af ozonlagnedbrydende stoffer og drivhusgasser
- Afgift af klorerede opløsningsmidler mv.
- Afgift af bekæmpelsesmidler (pesticider)
- Afgift af visse vækstoffremmere
- Afgift af affald
- Afgift af råstofmaterialer
- Afgift af spildevand
- Afgift af ledningsført vand
- Afgift af NI/CD batterier
- Afgift af PVC og fatalater

Bilagstabel 1 viser for hver afgift nettoprovenuet i perioden 1970 – 2001. Endvidere vises det grønne skattetryk opgjort som de grønne afgifters andel af BNP i markedspriser. (Ikke optrykt her).

Der findes ikke oplysninger, der gør det muligt at fordele provenuet på sektorer, herunder forskellige brancher. En opdeling på erhverv og husholdninger er i øvrigt kun relevant på meget kort sigt. På længere sigt vil erhvervene som hovedregel overvælde afgifterne i stigende priser, hvorved det bliver forbrugere, dvs. de private husholdninger, der i sidste ende kommer til at betale afgifterne.

En betydelig del af afgifterne er af ældre dato, fx er benzinafgiften fra 1917 og energifgifterne blev gradvist indført i slutningen af 1970'erne i forbindelse med oliekrisen.

Indførelsen af de forskellige afgifter har været begrundet i flere forskellige hensyn, men generelt er formålet med grønne afgifter at ændre adfærden hos husholdningerne og virksomhederne i økonomien af hensyn til miljøet. Energifgifterne er indført og forhøjet af såvel fiskale grunde som af energi- og miljøpolitiske mv. grunde. Afgift af motorkøretøjer er generelt fiskalt og miljøpolitisk begrundet, men også energi-, sundheds-, trafik- og fordelingspolitiske samt erhvervsmæssige forhold søges varetaget. Miljøafgifterne er i stort omfang indført af fiskale og miljøpolitiske mv. grunde.

Provenuet fra afgifterne er derfor ikke øremærket til bestemte formål. Pesticidafgiften er en undtagelse herfra, idet hele provenuet tilbageføres til landbruget i form af nedsættelser af jordskatterne eller til fremme af økologisk landbrug og forbedringer af vandmiljøet.

De afgifter som i dag går under betegnelsen miljøafgifter blev indført gradvis fra slutningen af 70'erne men er først i forbindelse med CO₂ afgiftens indførelse 1992 blevet adskilt som en selvstændig gruppe på finanslovens § 38. I perioden 1988 – 93 var enkelte miljøafgifter (engangsservice, emballage, affald, pesticider og CFC) overført til Miljøministeriets ressource, men de blev fra 1993 ført tilbage til Skatteministeriet.

I det følgende vil den enkelte grønne afgift blive beskrevet helt overordnet.

Energifgifter

Som udgangspunkt er energifgifterne tilpasset efter energiindholdet i det enkelte brændsel. Afgiften på elektricitet til varme er dog fastsat således, at den svarer til den prisstigning, som en energifgift på kul ville have medført ved en effektivitet i anvendelsen af brændslet i kraftværker på 40 pct. ved fuld overvæltning. Afgiften på el afhænger således ikke af hvilke brændsler, der er benyttet til at producere elektriciteten.

Energifgifterne blev indført i forbindelse med oliekrise i 70'erne og havde både et fiskalt og et energipolitisk formål. For at tilgodese erhvervenes internationale konkurrenceevne kunne de momsregistrerede virksomheder få godtgjort afgiften. Formålet var at få besparelser i energiforbruget hos først og fremmest husholdningerne.

Afgift på kul mv. blev indført i 1982. Afgiften omfatter kul mv., der ikke anvendes til fremstilling af gas i gasværker eller elektricitet i kraft- og kraftvarmeværker. Stenkul mv. omfatter tillige stenkulsbriketter, koks cinders og koksgrus. Brunkul omfatter tillige brunkulsbriketter.

Afgift af elektricitet blev indført i 1977. Det er en afgift pr. forbrugt kilowatt-time (kWh) og er uafhængig af elektricitetens oprindelse eller produktionsform.

Afgift af naturgas blev indført i 1996. Naturgassen der tidligere havde været afgiftsfri var belastet af en skyggeafgift, som tilfaldt det statslige naturgasselsskab. Den gradvise indførelse af naturgasafgiften har erstattet skyggeafgiften, hvorfor den ikke har belastet husholdningerne yderligere.